

Sygnatura akt IV Ka 844/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 20 grudnia 2013 roku.

Sąd Okręgowy w Świdnicy w IV Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący :	SSO Waldemar Majka
Protokolant :	Magdalena Telesz

po rozpoznaniu w dniu 20 grudnia 2013 roku

sprawy **J. K.**

obwinionego z art. 92a kw

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego w Świdnicy

z dnia 29 sierpnia 2013 roku, sygnatura akt II W 27/12

I. uchyła zaskarżony wyrok i na podstawie art. 45 § 1 kw umarza postępowanie w sprawie;

II. stwierdza, iż koszty procesu za obie instancje ponosi Skarb Państwa.

Sygnatura akt IV Ka 844/13

UZASADNIENIE

Wobec J. K. skierowany został przez KP w S. wniosek o ukaranie w którym obwiniony został on o to, że:

w dniu 25 listopada 2011 r. około godz.12.40 na ul. (...) w G. gm. S., kierując samochodem marki V. (...) o nr rej. (...) nie dostosował się do znaku B-33 – ograniczenia prędkości do 40 km/h, jadąc z prędkością 80 km/h, tj. o 40 km/h więcej,

to jest o czyn z art. 92a kw.

Sąd Rejonowy w Świdnicy wyrokiem z dnia 29 sierpnia 2013 r. sygn. akt II W 27/12 :

I. obwinionego J. K. uznał za winnego czynu opisanego w części wstępnej wyroku, tj. wykroczenia z art. 92a kw i za czyn ten na podstawie art. 92a kw wymierzył mu karę grzywny w wysokości 500 (pięćset) złotych;

II. na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 119 kpw i art. 118§1 kpw zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 100 (stu) złotych, w tym zryczałtowane wydatki postępowania w kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych oraz na podstawie art. 3 ust.1 w zw. z art. 21 pkt 2 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983 r., Nr 49, poz. 223 ze zm.) opłatę w kwocie 50 (pięćdziesięciu) złotych.

Powyższy wyrok zaskarżony został apelacją obrońcy obwinionego w całości na korzyść obwinionego, który wyrokowi temu zarzucił:

I. obrazę przepisów postępowania karnego a mianowicie art. 170§2 kpk przez oddalenie wniosków dowodowych obwinionego, co miało wpływ na treść orzeczenia o winie i karze,

II. obrazę przepisów postępowania przez przyjęcie za dowód dane co do prędkości pojazdu kierowanego przez obwinionego ustalone w wyniku użycia ręcznego miernika prędkości (...) o numerze fabrycznym (...), który to miernik nie spełnia warunków określonych dla tego typu urządzeń określonych w Rozporządzeniu Ministra Gospodarki w sprawie wymagań, którym powinny odpowiadać przyrządy do pomiaru prędkości pojazdów w ruchu drogowym, oraz szczegółowego zakresu badań i sprawdzeń wykonywanych podczas prawnej kontroli metrologicznej tych przyrządów pomiarowych – z dnia 9 listopada 2007 roku (Dz.U.Nr 225, poz.1663),

a podnosząc powyższy zarzut wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Rejonowemu w Świdnicy celem ponownego rozpoznania ewentualnie o zmianę zaskarżonego wyroku przez uniewinnienie obwinionego od stawianego mu zarzutu.

Sąd Okręgowy zważył co następuje;

apelacja odniosła ten skutek, że koniecznym stało się uchylenie zaskarżonego wyroku, z innych jednakże przyczyn niż podnosił skarżący niezależnie od granic zaskarżenia i podniesionych zarzutów oraz umorzenie prowadzonego postępowania.

Zdarzenie będące przedmiotem niniejszego postępowania miało miejsce 25 listopada 2011 roku.

Przepis art. 45 § 1 kw stanowi, iż karalność wykroczenia ustaje jeżeli od czasu jego popełnienia upłynął rok a w sytuacji gdy w tym okresie wszczęto postępowanie karalność wykroczenia ustaje z upływem 2 lat od popełnienia tego czynu.

Mając na względzie powyższe stwierdzić należy, iż w czasie wyrokowania w postępowaniu odwoławczym upłynął już 2 letni okres przedawnienia karalności wykroczeń przypisanych obwinionemu co spowodowało, iż procedowanie w niniejszej sprawie stało się już niemożliwe i koniecznym stało się uchylenie zaskarżonego wyroku i umorzenie postępowania w sprawie.

Zarzut naruszenia przepisów postępowania mający prowadzić do uniewinnienia obwinionego nie pozostaje przedmiotem oceny zasadności, a zatem i ustalone sprawstwo obwinionego nie zostało skutecznie zakwestionowane.

O kosztach sądowych postępowania odwoławczego z uwagi na treść zapadłego rozstrzygnięcia, orzeczono na podstawie art. 118 § 2 kpw stwierdzając iż wydatki za to postępowanie ponosi Skarb Państwa.